

ת"פ 11556/09/18 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד מג'אהד שמאסנה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11556-09-18 מדינת ישראל נ' שמאסנה (עציר)
ת"פ (רמלה) 5883-10-18 מדינת ישראל נ' שמאסנה

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	תביעות ירושלים
	נגד
	מג'אהד שמאסנה (עציר)
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד עבד דראושה (סנ"צ)
הנאשם	

גזר דין

כתבי האישום

הנאשם שלפני צירף לתיק הנוכחי (להלן - **התיק הראשון**) תיק נוסף - ת"פ 5883-10-18 (רמלה) (להלן - התיק השני) - והורשע על-פי הודאתו בביצוע העבירות המנויות בכתבי האישום הללו. בתיק השני תוקן כתב האישום.

כתב האישום בתיק הראשון

מכתב האישום עולה, כי ביום 22.7.2018 בשעה 22:10 לערך, התפרץ הנאשם יחד עם אחר לדירה בירושלים בכוונה לבצע גניבה בכך שהרימו תריס, תוך שבירתו, והניחו הדום על אדן החלון על מנת שהתריס יוחזק במצב המאפשר כניסתם לדירה, ונכנסו לדירה דרך החלון. לאחר שהשניים נכנסו לדירה החלה האזעקה לפעול, והשכן שמע את האזעקה, ניגש לבית על מנת לבדוק מדוע הופעלה האזעקה. בשלב זה נמלטו השניים דרך דלת הדירה. בבצעו את המעשים האמורים, שהם הנאשם בישראל ללא היתר בהיותו תושב האזור. לתריס נגרם נזק בסכום של כ-500 ₪.

בגין כתב אישום זה, הורשע הנאשם על-פי הודאתו בביצוע עבירות של התפרצות לדירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק); היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 543 לחוק, וכניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן - **חוק הכניסה**).

כתב האישום בתיק השני

אישום ראשון - ע"פ אישום זה, ביום 23.7.2018 התפרץ הנאשם לבית במודיעין בכך שחתך את סורג המרפסת, הרים את תריס הגלילה, הניח כסא על מנת להחזיק את התריס ונכנס לסלון הבית. בעקבות כניסתו של הנאשם, החלה לפעול אזעקה והמתלוננת הגיעה לביתה. כתוצאה מהמעשים נגרם נזק בשיעור של כ-4,450 ₪ לסורג. באותה עת הנאשם שהה שלא כדין בישראל. בגין אישום זה הורשע הנאשם על-פי הודאתו בעבירות של התפרצות לדירה, היזק לרכוש וכניסה לישראל שלא כדין.

אישום שני - ביום 23.04.2016 בשעת ערב מאוחרת התפרץ אדם בסיועו של הנאשם לבית בראשון לציון, בכך שהרים תריס, ניפץ חלון, שבר וניתק את האזעקה ונכנס לבית. אותו אחר גנב מהבית 3 מחשבים ניידים, 11,000 ₪ במזומן, בשמים, תכשיטים, משקפי שמש ותיק גב. העבירה בוצעה כשהנאשם שהה בישראל שלא כדין. בגין אישום זה הורשע הנאשם על-פי הודאתו בסיוע להתפרצות לדירה, לפי סעיפים 31 ו-406(ב) לחוק העונשין ובכניסה לישראל שלא כדין.

עבר פלילי

לנאשם רישום פלילי בודד בגין השלכת בקבוק תבערה, גרימת נזק והפרה הוראה, ובשל כך נדון בבית המשפט הצבאי ל-26 חודשי מאסר בפועל בשנת 2009 (עבירה משנת 2008).

מהלך הדיון

עניינו של הנאשם הובא לפני במסגרת תיק מעצר עד לתום ההליכים. ביום 12.9.2018 הוריתי על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו, והדיון בתיק העיקרי נדחה, לבקשת הסניגור, לתקופה ממושכת יחסית בהסכמת הנאשם.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש לקבוע שני מתחמים לכל אירוע שכן לא מתקיים מבחן "הקשר ההדוק" בין האירועים. נטען למתחם ענישה בין 15 ל-28 חודשי מאסר בכל אישום לגבי התיק השני, ומתחם של 8 - 15 חודשי מאסר ביחס לתיק הראשון. המאשימה ביקשה להשית על הנאשם עונש שלא יפחת מ-55 חודשי מאסר וענישה נלווית לרבות פיצוי. המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית.

מאידך, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק בעונש מקל ולא למצות את הדין עם הנאשם לנוכח נסיבותיו האישיות כפי שפירט בטיעונים לעונש ואף המציא אסמכתאות לעניין נסיבותיו של אחיו של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המונח - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המונח של שמירה על ריבונותה של המדינה וזכותה הטבעית לדאוג לביקורת הבאים בשעריה, במטרה לשמור על ביטחון אזרחיה ושלומם. בשעה ששווה בלתי חוקי מבצע עבירות שבין בהן סיכון לחיי אדם, מידת הפגיעה בערך המונח רבה.

אשר להתפרצות לדירה, מדובר בעבירה קשה שפגיעתה בציבור ובערכים המוגנים קשה ורב-מימדית. כפי שנאמר ב-ע"פ 2844/14 **חיים אפללו** נ' **מ"י** (מיום 23.5.2016): "בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן המיוחדת של עבירות התפרצות לבתים וגניבה, אשר פוגעות בקניינם של בעלי הרכוש, בפרטיותם, בביטחונם, בביטחון הציבור ובתחושה של 'ביתי הוא מבצרי'... מעבר לפגיעה קשה זו, עבירות התפרצות לבתים, ובפרט אלה הכוללות הצטיידות ושימוש בכלי נשק, עלולות על נקלה להידרדר לאירוע אלים, אשר קשה לחזות את תוצאותיו" (**שם**, בעמ' 7). גם כאן הנסיבות מלמדות על ביצוע בצוותא ועל פוטנציאל מפגש עם בעלי הבתים שנפרצו המאמיר את הסיכון הנשקף מביצוע העבירה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירות מתוכננות, בין אם לבד ובין אם בצוותא כאשר הנסיבה האחרונה בוודאי מהווה נסיבה לחומרא; הנאשם אחראי לביצוע העבירות (למעט בעבירת הסיוע); בפועל נגרם הן נזק ממזני ורכושי והן נזק למשפחות הבתים שנפרצו; בהיעדר הסבר אחר, העבירות בוצעו למען בצע כסף; מדובר בנאשם בגיר שחזקה שידע את הפסול שבמעשיו ויכול היה להימנע מהם.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על ענישה משמעותית דו-ספרתית מאחורי סורג וברית. כך למשל ברע"פ 9339/17 **אוחנין** נ' **מ"י** (מיום 25.12.2017) אושר מתחם ענישה שבין 12 - 24 חודשים בנסיבות של התפרצות בצוותא תוך שימוש במכשירי פריצה ורכב, וגניבת רכוש בסכום נמוך. שם נגזרו 18 חודשי מאסר (דובר בשם בשני אישומים). ברע"פ 426/18 **חב'אזי** נ' **מ"י** (מיום 22.1.2018) אושר מתחם ענישה שבין 10 ל-30 חודשי מאסר בנסיבות של התפרצות שבה נתקל הפורץ בבעל הדירה ודחף אותו אגב הימלטות. שם נגזר על הנאשם עונש של 28 חודשי מאסר בין מספר מעשים. ברע"פ 7683/13 **פרלמן** נ' **מ"י** (מיום 22.2.2014) אושר מתחם ענישה של בין 12 ל-24 חודשי מאסר ועונש של 18 חודשי מאסר בנסיבות של התפרצות לדירה, גניבה ממנה ואישום נוסף של הפרת הוראה חוקית (לגבי נקבע מתחם נפרד).

אשר לפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה, ניתן לומר כי היא תומכת במתחמים וברמת הענישה אליה הפנית: ע"פ (ת"א-יפו) 56652-11-12 **פפלו** נ' **מ"י** (מיום 18.1.2013) שם נקבע מתחם שבין 12 ל-24 חודשי מאסר ונגזר מאסר של 18 חודשים וענישה נלווית, בנסיבות של התפרצות לדירה שגרמו נזק ונגנב מחשב, כאשר הנאשם ניהל הוכחות. ברע"פ 8399/15 **קדוש** נ' **מ"י** (מיום 19.5.2016), נקבע מתחם שבין 12 ל-36 חודשים בנסיבות של התפרצות לדירת קרוב משפחה תוך גרימת נזק וגניבת רכוש והוטל מאסר של שנה וענישה נלווית. ברע"פ 1600/15 **בועזי** נ' **מ"י** (מיום 27.4.2015), הוטל עונש של 22 חודשי מאסר על מי שהתפרץ לדירה וגנב ממנה. גזר הדין ניתן לאחר ניהול הוכחות ולעונש נוספה הפעלת מאסר מותנה כך שהנאשם ריצה 33 חודשי מאסר. אצין כי התוצאה העונשית אליה עותרת המאשימה אינה מתיישבת עם הפסיקה שהגישה.

מתחם הענישה - ראשית, קובע מתחם אחד לגבי מעשיו של הנאשם בתיק הראשון ובאישום הראשון בתיק השני, בהתקיים קשר הדוק בין המקרים ושיטת הפעולה ובהינתן שמדובר במקרים על פני רצף של יומיים. ר': ע"פ 4910/13

בני ג'אבר נ' מ"י (מיום 29.10.2014) (להלן - **המתחם הראשון**). **שנית**, קובע מתחם נפרד לאישום השני בתיק השני משום שאינו עומד במבחן הקשר ההדוק, והוא בוצע זמן רב לפני האירועים האחרים (להלן - **המתחם השני**).

אשר למתחם הראשון מאמץ מתחם שבין 12 ל-30 חודשי מאסר.

אשר למתחם השני, מאמץ מתחם שבין 12 ל-24 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם כבן 28, בן למשפחה מרובת נפשות שמצבה הסוציו-אקונומי קשה, אשר ידע אובדן של אחיו לאחר שנורה ע"י כוחות הביטחון (הוצג דו"ח פתולוגי של הרשות הפלסטינית); הוא ריצה מאסר ממושך יחסית כך שעונש מאסר לא יפגע בו מעבר לפגיעה המובנית בעונש שכזה; הנאשם הודה במעשים וחסך זמן בשני תיקים; לחובת הנאשם רישום פלילי יחיד, אך מכביד מבחינת מהותו ותוצאותיו, גם אם עבר זה אינו רלבנטי לעבירות הנוכחיות; אני לוקח בחשבון את חלוף הזמן לגבי העמדתו לדין של הנאשם באישום השני בתיק השני.

המיקום במתחם - בראיית מכלול השיקולים, יש למקם את הנאשם בשליש האחרון של המתחמים שקבעתי.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 22 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו בשני התיקים - חישוב שב"ס הוא שיכריע;
- ב. 12 חודשי מאסר, שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש (עוון או פשע), לרבות ניסיון או סיוע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו;
- ג. 5 חודשי מאסר, שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה על חוק הכניסה לישראל, לרבות ניסיון או סיוע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו;
- ד. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת רכוש בתוך שנתיים מיום שחרורו, או חודשיים מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

שב"ס יחתים את הנאשם על ההתחייבות בתום הדין.

אשר לענישה כלכלית - בשל מצבו הכלכלי של הנאשם לא מצאתי לחייבו בענישה כזו.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ט, 07 אפריל 2019, במעמד הצדדים.

